

noget i regeringens redegørelse om, at den vil ophæve kulstoppet.

Med kul, men også på andre områder, har vi opnået en fantastisk effektivitet i produktionen af eksempelvis strøm, ligesom vi har gennemført meget omfattende besparelser, og det har givet det resultat, at Danmarks bruttoenergiforbrug faktisk ikke er steget siden oliekrisen i sin tid. Det er et enestående resultat og et bevis på, at et land godt kan tage eksempelvis en forsynings- og miljømæssig udfordring alvorligt med gode økonomiske resultater.

Man kunne håbe, at vi kunne gøre noget tilsvarende nu i anledning af den klimaudfordring, som vi står over for, men det er nok her, jeg mener, at regeringens redegørelse svigter mest. Vi har opnået flotte resultater, 25-27 pct. af vores strøm vil komme fra vedvarende energi ved udgangen af i år, og mere end 50 pct. af vores energi kommer fra samproduktion af varme og el.

Alt i alt er der tale om et fantastisk flot resultat, og det er ikke noget, der er skabt af markedet. Markedet har spillet en rolle, og mange aktører har ære af det her, men det er sket på grund af, at der var en politisk vilje. Kunne vi dog bare bruge klimaet på samme måde, som vi brugte oliekriserne i sin tid!

Så til de enkelte betragtninger i redegørelsen. Vi er enige i alt det, ministeren siger om kriseberejdskab, det er helt selvfølgelig. Vi er enige i, at der ligger store perspektiver i at få opbygget et eller måske to nationale systemansvarsselskaber. Det har jeg rost før, og det er noget af det bedste i den aftale, vi indgik den 9. maj.

Regeringen og vi er ikke uenige om at bruge markedet. Jeg tror, det er et glimrende instrument i energipolitikken, men det må være et middel, et instrument, et værktøj og ikke et mål i sig selv. Læser man ministerens redegørelse igennem, er det, som om markedet er hans herre, i stedet for at ministeren skulle underlægge sig markedet.

Jeg tror, det var Financial Times, som engang skrev i en leder: Markedet er en vidunderlig tjener, men en rædselsfuld herre. Økonomi- og erhvervsministeren giver sig frivilligt ind under denne rædselsfulde herres åg, og det er forkert. Det kan godt være, vi skal bruge mere marked, også når det drejer sig om varmeproduktionen, men jeg er meget, meget skeptisk både med hensyn til såkaldt konkurrence på varmemarkedet, og når det drejer sig om det, der hedder markedsorientering af decentral kraft-varme.

Vi er selvfølgelig parat til at tage en diskussion om det, for det er helt oplagt forligsstof, som vi har en forpligtelse til at tale med hinanden om. Men man skal hele tiden huske på, at vi havde overhovedet ikke fået udbygningen af kraft-varmen, hvis det alene havde været på markedets betingelser.

Ministeren kommer selv fra en by, som har været en pionerby, når det drejer sig om kraft-varme. Det eventyr, som man har haft i Odense, og som man har andre steder i landet, var aldrig sket, hvis det kun var markedskræfterne, der skulle have rådet, og det skal vi huske. Vi skal bruge markedet som en tjener, ikke som en herre.

Hvad angår vedvarende energi, glæder vi os over aftalen om biogas. Det er vel ikke mindst fru Anne Grete Holmsgaards fortjeneste, fordi hun i vore drøftelser – også til stor irritation for mænd, der var optaget af de overordnede strukturproblemer – hele tiden blev ved, når vi andre havde talt os varme og færdige, og sagde: Vi skal også huske biogassen. Jeg synes, det er flot, at hun har fået dette resultat igennem.

Hvad angår vind, er jeg nødt til at sige, at det er en kæmpe skuffelse. Vi indgik i sin tid en aftale om, at når perioden med den meget høje subsidiering af vindkraft udløb, skulle subsidieringen erstattes af et markedskonformt instrument, nemlig såkaldte VE-beviser, der skulle svinge mellem 10 øre og 27 øre uden loft. Det forhandlede vi så med regeringen om, og vi endte med, at det skulle være 10 øre plus miljøbonus inden for et loft på 38,3 øre, der skulle være gældende.

Men aldrig så snart havde vi vedtaget denne lov, før regeringen løb fra aftalen om miljøbonus, og det er det, jeg mener med sidespring, hr. minister. Her var det ikke bare ringen, der var væk, her var det også moralen, der var væk, og derfor står vi nu i den situation, at det grundlag, vi udbyder havvindmøleparker på, er et meget tvivlsomt grundlag, og at vi sender et meget negativt signal om vindkraft til resten af verden.

Kl. 14.20

Og glem ikke, at det er tusindvis af arbejdspladser, det drejer sig om. Vestas – denne succesrige og dygtige virksomhed – har nu varslet afskedigelse af 1.200-1.400 medarbejdere, og jeg tror, at en af grundene er, at man føler sig forladt af den danske regering. Tænk, hvis fødevareministeren rejste verden rundt og sendte det signal, at mennesker, der ville deres eget helbred det godt, ikke skulle spise dansk svinekød. Ikke desto mindre er det jo det signal, der er blevet